

वा० रा०

॥ २३ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ते राक्षसाः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ताडित इति तिसृभिः शक्तिभिस्ताडितो राक्षसेन्द्रो गदयामाणिभद्रस्य मुकुटे मुकुटस्थले प्राहरत्तच्च मुकुटस्थलं तेन प्रहारेण पार्श्वमेकपार्श्वमागतं प्राप्तं ॥ १४ ॥ सन्नादोरक्षसां ॥ १५ ॥ पद्मशंखसमावृतः ॥ शंखपद्मनिध्यभिमानिदेवसंयतः ॥ शुक्रप्रौष्ठपदाभ्यां निधिरक्षकमं

ततो देवाः सगंधर्वाः क्रपयो ब्रह्मवादिनः ॥ दृष्ट्वा तत्तुमुलं युद्धं परं विस्मयमागमन् ॥ ६ ॥ यक्षाणां तु प्रहस्तेन सहस्रं निहतं रणे ॥ महोदरेण चानिघंसहस्रमपरंहतं ॥ ७ ॥ क्रुद्धेन च तदाराजन्मारी चेन युयुत्सुना ॥ निमेषान्तरमात्रेण द्वे सहस्रे निपातिते ॥ ८ ॥ कचयक्षार्जवं युद्धं कचमायाबलाश्रयं ॥ रक्षसां पुरुषव्याघ्रतेन तेभ्यः अधिका युधि ॥ ९ ॥ धूम्राक्षेण समागम्य माणिभद्रो महारणे ॥ मुसलेनोरसिक्रोधात्ताडितो न च कंपितः ॥ १० ॥ ततो गदां समाविध्य माणिभद्रेण राक्षसः ॥ धूम्राक्षस्ताडितो मूर्ध्नि विवहलः स पपात ह ॥ ११ ॥ धूम्राक्षं ताडितं दृष्ट्वा पतितं शोणितो क्षितं ॥ अभ्यधावत संग्रामे माणिभद्रं दशाननः ॥ १२ ॥ संक्रुद्धमभिधावंतं माणिभद्रो दशाननः ॥ शक्तिभिस्ताडयामास तिसृभिर्यक्षपुंगवः ॥ १३ ॥ ताडितो माणिभद्रस्य मुकुटे प्राहरद्रणे ॥ तस्य तेन प्रहारेण मुकुटं पार्श्वमागतं ॥ १४ ॥ ततः प्रभृतियक्षोऽसौ पार्श्वमौलिरभूत्किल ॥ तस्मिंस्तु विमुखीभूते माणिभद्रे महात्मनि ॥ सन्नादः सुमहान्नाजंस्तस्मिच्छलैर्व्यवर्धत ॥ १५ ॥ ततो दूरात्प्रददृशे यनाध्यक्षो गदाधरः ॥ शुक्रप्रौष्ठपदाभ्यां च पद्मशंखसमावृतः ॥ १६ ॥ सदृष्ट्वा भ्रातरं संख्येशापाद्भिभ्रष्टगौरवं ॥ उवाच वचनं धीमान्युक्तं पैतामहेकुले ॥ १७ ॥ यन्मया वार्यमाणस्त्वं नावगच्छसि दुर्मते ॥ पश्चादस्य फलं प्राप्य ज्ञास्यसे निरयंगतः ॥ १८ ॥

त्रिभ्यां सह धनाध्यक्षः प्रददृशे भ्रातरमिति संबंधः ॥ १६ ॥ शापाद्विश्रवसः कृताद्वारुणस्वभावो भविष्यतीति शापात् ॥ विभ्रष्टगौरवं वंदनादिप्रयोजकश्रेष्ठत्वगौरवरहितं ॥ अकृतवंदनादिव्यवहारमिति यावत् ॥ पैतामहेकुले युक्तं तत्कुले उत्पत्तेर्युक्तं वचनमुवाचेत्यर्थः ॥ १७ ॥ वार्यमाणः असदृत्तादिति शेषः ॥ नावगच्छसि अस्य मद्वचनाकरणस्य पूज्यपूजाव्यतिक्रमादिदोषस्य च फलं परिपाकं प्राप्य तद्वशान्निरयंगतो ज्ञास्यसे ॥ अहं साधुन कृतवान्किंतु पापमेवेति पश्चात्तस्य सेदित्यर्थः ॥ १८ ॥

उ० कां०

॥ २३ ॥